

Victor Gram: Spørgsmaalet om Forholdet mellem Ungdommen og Samfundet er jo et Spørgsmaal, som i vor Tid er blevet mere aktuelt, end det var før. Man vil sikkert erindre, hvorledes netop dette Spørgsmaal navnlig i Trediveerne blev taget op til en grundig Behandling og Diskussion, naturligvis først og fremmest i Ungdomskredse. Man drøftede, i hvor vid Udstrækning det var muligt at knytte en nærmere Kontakt mellem Ungdommen og Samfundet, og man var enig om, at dette maatte gøres gennem en større Forstaaelse fra Samfundets Side over for Ungdommen og dens Problemer. Det Problem, der naturligvis her i særlig Grad var fremme, fordi vi havde Truselen fra Diktaturlandene sydpaa, var Problemet om Ungdommen og Demokratiet, om Ungdommens Tilknytning til og Indlevelse i Demokratiet; dette var nu et større Problem, end det havde været tidligere.

De Spørgsmaal, der meldte sig her, gav Anledning til en meget indgaaende Drøftelse og til Fremsettelse af principielle Synspunkter og praktiske Forslag, der ogsaa paa visse Omraader var i Stand til at skabe en nærmere Kontakt mellem Ungdommen og Samfundet.

Det lader sig ikke nægte, at den Udvikling, der er foregaaet specielt under Besættelsen, har sat disse Problemer skarpere op, end det tidligere var Tilfældet, og det førte da ogsaa naturligt med sig, at man paa et ret tidligt Tidspunkt begyndte inden for dansk Ungdom at drøfte, i hvilket Omfang det var muligt efter den tyske Kapitulation at gaa i Gang med at løse netop disse Problemer.

Det er ingen Hemmelighed, at dette førte til, at der af Samlingsregeringen blev nedsat en Ungdomskommission, der fik til Arbejdsopgave at beskæftige sig med alle Sider af Ungdomsproblemet. Der var ikke blot Spørgsmaal om den aandelige og kulturelle Uddannelse og Opdragelse, der var ogsaa Spørgsmaal om den rent fysiske Opdragelse, idet man gik ud fra, at Ungdommen paa de væsentligste Omraader var blevet sat noget tilbage, og man paa næsten alle Omraader kunde ønske at faa skabt klarere Forhold for Ungdommens rent samfundsmæssige Arbejde og en stærkere Kontakt mellem den og det demokratiske Samfund, ligesom man kunde ønske, at Samfundet ogsaa økonomisk paatog sig et større Ansvar for Ungdommen og dens Udvikling.

De Synspunkter, der er fremført af det ærede Medlem Hr. Nørlund vedrørende Idrætsungdommen, kan jeg i alt væsentligt tilslutte mig. Dansk Idrætsungdom bør

have en langt gunstigere Placering, end den har haft tidligere, og Samfundet bør i større Udstrækning end tidligere støtte dette Arbejde og give de bedst mulige Betingelser for Ungdommens fysiske Uddannelse og Opdragelse.

Der er slet ingen Tvivl om, at der paa disse Omraader vil være adskilligt at udføre i den kommende Tid, og at der tiltrænges en grundig Revision af de Forhold, hvorunder dansk Idræt udøves. Men naar det er sagt, og jeg har understreget, at mit Parti altid har vist sig villig til at gaa i Spidsen for at skabe forbedrede Forhold paa dette Omraade, og at vi ogsaa paa nuværende Tidspunkt ønsker at lægge vort Lod i Vægtsskaalen til Fordel for de bedst mulige Betingelser, ønsker jeg samtidig at understrege, at der ogsaa er andre Ungdomsproblemer, som efter min Mening maa løses sideordnet med Spørgsmaalet om Ungdommens fysiske Opdragelse.

Vi har faaet samlet det væsentligste Stof i den Ungdomskommission, der nu har arbejdet i ca. ½ Aars Tid. Jeg indrømmer blankt, at Ungdomskommissionens Arbejdsstof er meget omfattende og meget dybtgaaende, men det er min Opfattelse, at det vilde være meget svært og ogsaa uønskeligt, om man begyndte at plukke Ungdomskommissionens Arbejdsopgaver ud og lægge dem hen til andre Kommissioner. Der vil da meget hurtigt blive skabt Afstand mellem Løsningerne af de forskellige Ungdomsspørgsmaal, som man maa ønske netop bliver løst saa vidt muligt i Forbindelse med hinanden.

Et af Problemerne er jo dette, at der har været en alt for stor Afstand mellem Ungdommens fysiske Opdragelse og Ungdommens aandelige og kulturelle Opdragelse; man maa derfor sætte sig det Maal ved Løsningen af Ungdomsproblemet at skabe en mere intim Kontakt mellem Idrætsungdommen og den Ungdom, der hovedsagelig beskæftiger sig med det kulturelle og det aandelige Oplysningsarbejde. Disse to Grene maa forsøges samordnet, saaledes at de bliver i Stand til i større Udstrækning end hidtil positivt at befrugte hinanden til Gavn for det samfundsmæssige Oplysningsarbejde og Dygtiggørelsesarbejde, baade det kulturelle og det fysiske.

Det ærede Medlem Hr. Nørlund var af den Opfattelse, at Ungdomskommissionen ikke var i Stand til at løse de Problemer, som rejstes ved det foreliggende Forslag til Beslutning. Jeg maa sige efter et nærmere Studium, at jeg har noget vanskeligt ved at finde, paa hvilke Omraader Ungdoms-